

PROPOSITIO NONA

de æquilibrii Pelagiani & Evangelici differentia.

Quandoquidem natura gratiæ simiam agit, cavendum omnino est, ne æquilibrium *fidei* ac *fidelitatis* Pelagianum formam evangelici affe-ctet, nec evangelicum in Pelagianum degeneret.

ILLUSTRATIO.

1. Non solum gratiæ, sed naturæ etiam regnum est a Deo: atque ita inter res utriusque regni, et si diver-sas, permagna intercedit analogia, ita ut utrumque regnum sua habeat bona, sua etiam mala sibi adverla, suasque dotes, sua præsidia & subsidia, non sine mutuo inter se respectu. Sic natura, sibi relicta, seu theolo-gia naturalis, in cultore Dei requirit *fidem* erga eun-dem sub repræsentatione summi boni, & benevoli ac largissimi bonorum datoris; sed non minus etiam *fi-delitatem* exigit erga Deum, tanquam leglatorem ac judicem.
2. Quamvis hoc fiduciæ ac fidelitatis æquilibrium me-re naturale in suo genere bonum sit, immo optimum, in primis in oppositione ad illum omnis religionis contemtum, qui in atheis, hominum miserrimis, cum ipsa Dei abnegatione conjunctus est: nequaquam tamen